

ВИСШЕ УЧИЛИЩЕ ПО СИГУРНОСТ И ИКОНОМИКА – ПЛОВДИВ

4004 Пловдив, бул. „Кукленско шосе“ 13
тел./факс: 032/622 522, 266 935, 260 974; e-mail: info@vusi.bg; www.vusi.bg

ВИСШЕ УЧИЛИЩЕ ПО СИГУРНОСТ И ИКОНОМИКА – ПЛОВДИВ	
Изх. №	005
11.09	2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх №	КН-953-09-9
гана	12.09.2019 г.

ДО
МИЛЕНА ДАМЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА
ПО ОБРАЗОВАНИЕ И НАУКА
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Уважаема госпожо Дамянова,

Изпращаме Ви становището на Висшето училище по сигурност и икономика – Пловдив, във връзка с предстоящото разглеждане на Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за висшето образование (внесен от Министерския съвет на 12.08.2019 г.) в поверената Ви парламентарна комисия.

гр. Пловдив
11.09.2019 г.

С УВАЖЕНИЕ!
РЕКТОР НА ВУСИ:

(проф. д.п.н. Георги Манолов)

СТАНОВИЩЕ

НА ВИСШЕТО УЧИЛИЩЕ ПО СИГУРНОСТ И ИКОНОМИКА – ПЛОВДИВ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за висшето образование, внесен в Комисията по образованието и науката на Народното събрание на Република България

Предложеният Законопроект за изменение и допълнение на Закона за висшето образование (ЗВО) е навременен и изцяло отговаря на нарасналите социални, икономически и културни потребности на българското общество. Той е в съответствие със Стратегията за развитие на висшето образование в Република България (2014 – 2020 г.) и предлага някои нови реформистки мерки в тази важна за страната социална сфера. В много отношения предвидените промени са фундаментални, понеже засягат редица важни елементи от модернизирването на сегашния закон: прецизиране на ролята на държавата в управлението на висшите училища; усъвършенстване и оптимизиране на институционалната мрежа на висшето образование и подобряване на качеството на обучението; повишаване на критериите за акредитации на висшите училища; създаване на нови възможности за „отваряне“ на научноизследователската дейност към икономиката и обществото и др. Всичко това безспорно ще допринесе за по-бързото адаптиране на българското висше образование към водещите европейски образци в тази област.

Към настоящия законопроект имаме и ще направим няколко бележки и препоръки:

Първо. По § 2, чл. 7 се създава ал. 5:

– Да отпадне цялата алинея, тъй като се прави опит за регламентация какво трябва и какво не трябва да се заплаща във всички висши училища, включително и в частните (дипломи, удостоверения, свидетелства и др.), което е недопустимо и е в разрез с принципите на пазарната икономика. Защото, както е

известно за изготвянето на тези документи се изразходват ресурси, консумативи, труд и пр., които се заплащат от висшите училища.

Второ. По § 27, ал. 77 (13) и чл. 78 (13)

– Да не се приема тази клауза, понеже с премахването на признаването на сегашното право на един преподавател да може да участва в акредитацията и на второ висше училище (когато там е на втори трудов договор, а не на основен) ще се ограничат възможностите на всички висши училища да имат време да създадат свой академичен състав (което засяга най-вече частните висши училища). Освен това рискуваме да се изправим пред угрозата да бъдат закривани цели специализирани катедри и новосъздадени факултети в цялата страна, ако този член се приеме в закона.

Трето. По § 28, чл. 78 (7)

– Валидността на програмната акредитация да остане за 6 години (както е досега), а не да се намалява на 4, тъй като висшите училища ще се оказват в перманентна акредитация и ще се „влиза от акредитация в акредитация“. Линията, по която би следвало да се върви, е друга: увеличаване на срокове за акредитация (от 6 на 8 години за институционална и от 6 на 7 години за програмна), за да се повиши качеството на тази процедура чрез въвеждането на ефективен постакредитационен контрол през годините между две последователни акредитации (каквото между впрочем е предвиден). Този срок за акредитацията почти ще съвпадне с мандатите на ректорите и деканите, което ще им даде възможност да реализират всички техни намерения и препоръки от НАОА дадени при съответните акредитационни процедури.

Четвърто. По § 32, чл. 81 (2)

– Да се премахне тази клауза поради факта, че е нерационално да се прави програмна акредитация по едни и същи програмни направления в различни висши училища по едно и също време. Тук Законопроектът се нуждае от

корекция поради това, че този тип акредитация е изключително трудноприложима като замисъл.

Пето. Допълнителна разпоредба § 58

– Предвидената разпоредба няма да подпомогне изготвянето на Националната образователна карта, доколкото мораториумът по-скоро ще блокира (макар и временно) естествените процеси в развитието на българското висше образование, вместо да ги подпомогне. Затова предлагаме този параграф да отпадне като текст от Законопроекта.

РЕКТОР НА ВУСИ:

(проф. д.п.н. Георги Манолов)